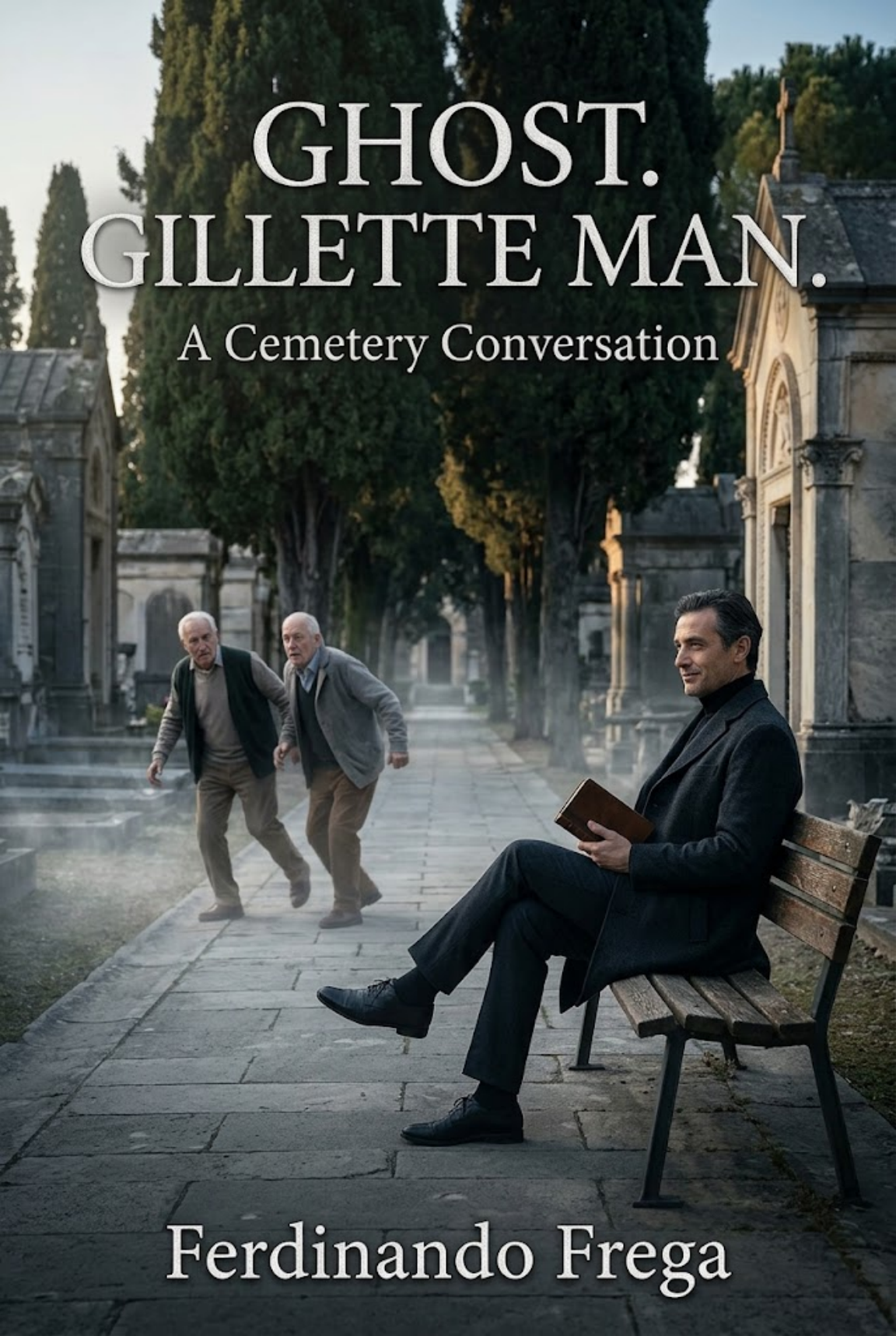

GHOST.
GILLETTE MAN.
A Cemetery Conversation
Ferdinando Frega

ПРИВИД. ЧОЛОВІК GILLETTE.

«Я лише привид».

The P&G Saga · 20

Того ранку я пішов на цвинтар пішки. Була річниця дня народження тата, і після такої довгої дороги я на хвилину зупинився перепочити і знайшов лавку, на якій уже сиділи двоє літніх панів.

Я привітався з ними — старе правило про незнайомців, залишене нам моїм колегою-галилеянином, — і вмощувався, щоб перевести подих, коли вони обидва почали говорити вголос: відкрита розмова, яка, судячи з усього, зовсім не мала залишатися таємницею, хоч я сидів просто поруч.

Молодший спитав старшого, як, на його думку, він помре і кого хотів би бачити на своєму похороні. Той відповів: «У моєму віці, лише 96, прохань у мене залишилося мало, і я не чекаю, що всі, хто мене знає, будуть поруч, коли я помру, бо сподіваюся спершу сам піти з ними попрощатися, хоч би де вони були».

І у відповідь старий спитав молодшого: «А ти як хочеш померти?»

«Ну, — сказав той, — мені 62, я набрав майже 26 кредитів у банках і фінансових компаніях, плюс іпотека на будинок, якого я ніколи не побачу, і ці сучі сини всі

поспішили підсунути мені на підпис страховки на випадок, якщо я помру раніше, — прикрили свої дупи. А тим часом, коли ти помер, держава списує всі податкові рахунки і штрафи. А щодо спадщини, мені нічого залишити. Усе, що я мав, я подбав роздати всім жінкам, яких зустрів у житті, — але за правилом „потроху“».

«Вибачте за запитання і за цікавість, але що то було за „потроху“? Гроші, може?»

«Ні, друже. Лише любов — але та, що не повертається, зовсім як життя, коли тебе приводять у цей світ».

Обидва зареготали, і я теж приєднався. Потім вони обернулися до мене і спитали, що я думаю.

«Дякую, що поділилися, і я радий, що ви обидва мене бачите, бо я лише привид. І якщо наші погляди зустрічаються цієї самої миті, значить, ви обидва на правильній дорозі — тій, що веде до дому Отця».

Вони схопилися, вхопилися за яйця — старий італійський оберіг від лихого ока — і кинулися тікати щодуху.

Я навіть не встиг закінчити свій іронічний жартик, а вони вже від самого лише «семантичного прев'ю» звалилися від страху. Саме тоді я зрозумів, які сильні слова.

Я подумав, що мені варто почати бути обережнішим, зараз і в майбутньому, бо і я ризикую зустріти привида — і, може, він спитає мене, чи треба, щоб зустріти людей вебу, платити за ADS і SEO, чи зробити, як я: без цього.

Ferdinando